

Smierć twórcy „Pajaców”

W Rzymie zmarł w 61 roku życia Ruggiero Leoncavallo, sławny kompozytor włoski, urodzony w Neapolu. Należał on do wybitnych przedstawicieli najmłodszej szkoły muzyków włoskich. Najpo-

Smierć twórcy „Pajaców”: Ruggiero Leoncavallo.

pularniejszą operą jego są „Pajace”, która obiegła wszystkie sceny europejskie. Znacznym powodzeniem cieszyły się także jego opery: „Cyganeria” i „I. Medici”.

W walce z rosyjskim bolszewizmem.

Oskrzydlający atak przeciwko bolszewikom coraz wyraźniej wskazuje na rychłe zakończenie w Rosji komunistycznych rządów. Akcją kieruje Rosja, którą obecnie nazywa się reakcyjną. Plan rozwija się na szeroką skalę. Od północy stoją wojska ententy, które tworząc front od archangielskiej, łączą się z republiką estońską, ta zaś za uznaną niepod-

ległość pomaga gen. Judeniczowi, który na czele wojsk republiki północno-zachodniej stoi pod bramami Petersburga. Następnie rozwija się front polski, który obecnie wysunął się aż nad Dźwinę, stanowiąc dziś jedną z najsilniejszych armii na wschodzie. Tu dotychczas pojawiała się przerwa spowodowana rozerwaniem pierścienia przez wojska Petlury. Wprawdzie po uwolnieniu Galicji wschodniej od wojsk ukraińskich otrzymaliśmy kontakt z Rumunią, ale dwulicowa polityka Petlury zawsze stanowiła rozłam w oskrzydającym łuku. Dziś, skoro

w każdym razie zdobycie Kijowa musi się wziąć jako znaczny sukces. W ten sposób bolszewicka Rosja dusi się w żelaznym uścisku postępujących wojsk, których znaczną część stanowi właśnie tak zwana reakcja rosyjska.

Koncentrycznym atakiem interesuje się żywo koalicja, której misja jest tu główną sprężyną. O ile ten atak w przyszłości będzie miał szanse powodzenia, niewiadomo. Dziś jednak należy stwierdzić brak łączności w polityce wspólnej akcji, wobec wysuwających się ustawicznie najróżnorodniej-

Ataman kozaków Dntoff w walce z bolszewikami.

W walce z rosyjskim bolszewizmem:

Misja koalicyjna w Ekaterynodarze. Od lewej gen. Berg, pułk. Corbeille, szef misji francuskiej, reprezentant Czecho-Słowacy i gen. ks. Barátow.

nastąpił rozejm z armią ukraińską, front staje się jednolitym, jakkolwiek na sojusz z Ukraińcami należy patrzeć z ogromną rezerwą, wobec dotychczasowego doświadczenia. Rumuński front oparty o Morze Czarne kontynuuje od Kaukazu armia Denikina, który poddawszy się Kołczakowi, został mianowany głównodowodzącym frontu południowego. Stojąc między Donem i Kijowem rozwija znaczną akcję przeciwko bolszewikom, którzy początkowo stawili się na opór opróżnili obecnie gubernię chersońską, kijowską, podolską i wołyńską. Wreszcie od Uralu, oparłszy się plecami o Kaukaz, posuwa się Kołczak, który doznawszy porażki nad Wołgą, musiał się północnym skrzydłem cofnąć na południe, trzymając się aporczywie Samary. Obecnie przygotowuje koncentryczny atak z wojskami Denikina na Moskwę. Równocześnie Anglia rozpoczęła ofensywę na wybrzeżach rosyjskich. Wedle najnowszych wiadomości, Kronstat od kilku dni stoi w płomieniach. Wprawdzie doniesieniom o zdobyciu Odessy nie można dać wiary, uważając je za czczą przechwałkę Petlury,

szcych poglądów i pretensji, które mogą niejedną pomyślny ruch sparaliżować.

Na pierwszy plan wysuwa się rozbieżność między Petlurą a Denikinem z jednej strony, a dalej wrogie postępowanie Denikina wobec nas. Rozchodzą się sensacyjne wieści, że zajął on Kijów, odebrałszy go wojskom Petlury, którego zdradzili Siczownicy galicyjscy, a dalej że stoi w bardzo bliskim kontakcie ze wschodnio-galicyjskim rządem Petraszewicza. Akcja tego rodzaju jest w znacznej mierze skierowana przeciwko nam. Wogóle stanowisko Denikina nie jest dla nas przychylnie czemu wcale nie należy się dziwić wobec faktu ścisłego powiązania naszych interesów z przyszłością nowo budującej się Rosji.

W ten sposób łańcuch się zaciera, ale intrygancka i na nieznana metę obliczona dyplomatyczna metoda Denikina może jednym rzutem wszystko rozbić.

W walce z rosyjskim bolszewizmem: Uroczystość religijno-wojskowa w Ekaterynodarze z okazji odwiedzin (X) gen. Denikina.